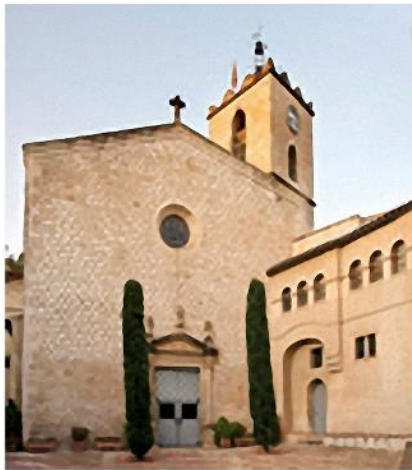

FULL INFORMATIU **PARRÒQUIA dels SANTS** **Just i Pastor**

Sant Just Desvern, 2 de Desembre de 2018. N° 44

PRESESSES PERQUÈ S'APROPA EL NADAL

Es "bonic"(?) veure com els ajuntaments(i em refereixo a ells perquè són els més públics) tenen interès per preparar l'ambient nadalenc de la població amb la il·luminació dels carrers, objectes decoratius nadalencs...i tot, en funció i al servei del consumisme. Ja sóc conscient que tothom ha de viure i, per tant, els botiguers necessiten vendre els productes que, en aquests temps, estan marcats per l'oportunitat de les diades que esperem celebrar.

Aquesta tendència al consumisme és una bufetada pels que no tenen un cèntim i que enmig d'aquest ambient o en fugen, o bé s'aprofiten del sentimentalisme social, que no pretén la promoció del marginat sinó la satisfacció d'algun gust ocasional, mentre resta permanent en la necessitat com a persona, en la societat en la que s'hi mou d'una manera crònica, i que mai troba solució, potser perquè tampoc cerca, i viciat ja s'hi troba bé.

En aquest ambient hi han moltíssimes persones que tranquil·litzen la seva consciència humanitària i, fins la religiosa, donant del que sobre però sense abstenir-se de res encara que sigui superflu o viciós.

Em pregunto si no seria bo que, en aquests dies especialment, vetllessim per viure amb una realitat de justícia compartida per a tothom tot i que durant l'any no hauria de rebaixar-se la guàrdia, ja que lamentablement de pobres sempre n'hi hauran d'una o altra manera. Es molt necessari que ens plantejem les coses amb una mirada universal i no tant centrada sobre nosaltres mateixos o només amb les nostres necessitats sobre la taula, perquè sempre trobarem la necessitat a la que hem de donar resposta ràpidament i primària.

Ja hi ha gestos de solidaritat ciutadana, però, caldria que aspectes d'aquesta. hi fossin permanents en els nostres ambients socials i no per anar mantenint aquest "statu quo", sinó per acabar amb ell i per a poder igualar en dignitat humana a tota persona d'aquí o de fora però, sobrevinguda, i fer agafar les ganes, si les ha perdudes per cansament administratiu.

Tot aquest ambient el trobem aquets dies en la nostra societat. La llàstima és que només es manifesta vivencialment fins els primers de Gener. Després ja tornem a caure en "la cuesta de Enero" i ens oblidem de moltes situacions humanes cròniques i fins a finals de l'any nou, anirem tirant de la "rifeta" els que ho podem fer, i ja els tornarem a recordar els encara viuen tant indignament.

La vida és una sort (diuen) i per alguns és bona i per a d'altres nefasta. I amb un "que hi farem", anem vivint tranquils i sense cap preocupació de responsabilitat i solidaritat social, quan tots vivim en el mateix món, som humans iguals, i no tinc perquè preocupar-me de que d'altres no puguin tenir ni el més necessari per a viure amb dignitat.

¿Ens podem desitjar unes Bones Festes sincerament amb la ma al cor i perquè alguna cosa hem fet pel bé dels altres?

Mn. Joaquim Rius

Una convicción indestructible sostiene desde sus inicios la fe de los seguidores de Jesús: **alentada por Dios, la historia humana se encamina hacia su liberación definitiva**. Las contradicciones insoportables del ser humano y los horrores que se cometen en todas las épocas no han de destruir nuestra esperanza. Este mundo que nos sostiene no es definitivo. **Un día la creación entera dará “signos” de que ha llegado a su final** para dar paso a una vida nueva y liberada que ninguno de nosotros puede imaginar ni comprender.

Los evangelios recogen el recuerdo de una reflexión de Jesús sobre este final de los tiempos. Paradójicamente, su atención no se concentra en los **“acontecimientos cósmicos”** que se puedan producir en aquel momento. Su principal objetivo es proponer a sus seguidores un estilo de vivir con lucidez ante ese horizonte.

El final de la historia no es el caos, la destrucción de la vida, la muerte total. Lentamente, en medio de luces y tinieblas, escuchando las llamadas de nuestro corazón o desoyendo lo mejor que hay en nosotros, vamos caminando hacia el misterio último de la realidad que los creyentes llamamos “Dios”.

No hemos de vivir atrapados por el miedo o la ansiedad. **El “último día” no es un día de ira y de venganza, sino de liberación**. Lucas resume el pensamiento de Jesús con estas palabras admirables: “Levantaos, alzad la cabeza; se acerca vuestra liberación”. Solo entonces conoceremos de verdad cómo ama Dios al mundo.

Hemos de reavivar nuestra confianza, levantar el ánimo y despertar la esperanza. **Un día los poderes financieros se hundirán. La insensatez de los poderosos se acabará**. Las víctimas de tantas guerras, crímenes y genocidios conocerán la vida. Nuestros esfuerzos por un mundo más humano no se perderán para siempre.

Jesús se esfuerza por sacudir las conciencias de sus seguidores. “Tened cuidado: que no se os embote la mente”. No viváis como imbéciles. No os dejéis arrastrar por la frivolidad y los excesos. Mantened viva la indignación. **“Estad siempre despiertos”**. No os relajéis. Vivid con lucidez y responsabilidad. No os canséis. Mantened siempre la tensión.

¿Cómo estamos viviendo estos tiempos difíciles para casi todos, angustiosos para muchos, y crueles para quienes se hunden en la impotencia? ¿Estamos despiertos? ¿Vivimos dormidos? **Desde las comunidades cristianas hemos de alentar la indignación y la esperanza**. Y solo hay un camino: estar junto a los que se están quedando sin nada, hundidos en la desesperanza, la rabia y la humillación.

José Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DIUMENGE:2	11h.	-----
	13h.	Blanca Carbajal; Mercedes Torres Joaquim, María, Nicolás i Felisa.
DISSABTE:8	11h.	Elfride Pass i Katharina Pass.
	13h.	-----
	20h.	NO MISSA VESPERTINA
DIUMENGE:9	11h	-----
	13h.	difunts família Junquera-Ezquerria. Joaquim, María, Nicolás i Felisa.

REUNIONS

DILLUNS dia 3, a les 20,30 h. "Consell Pastoral".

CONDOLENÇA

La donem als familiars d'En Vicenç de la Concepción Gordon, Na Maria-Teresa Martínez Lizaga i Na Honesta García Álvarez i desitgem que els difunts gaudeixin de la Vida per sempre a la casa del Pare.

EL REBOST DE CÀRITAS

NECESSITATS PRIORITÀRIES

- oli, llegums secs, i en pot de vidre (cigrons, llenties...) sardines en llauna, sobres de sopa amb pasta, brou, en pastilla o en tetrabric, aliments per a persones amb diabetis, celiaquia, turrons i neules

- **PRODUCTES DE HIGIENE I NETEJA:**

gel de dutxa, sabó per rentar la roba, detergent per rentar plats, pasta i raspalls higiene dental

Gràcies per la vostra col·laboració.

**AVUI DIUMENGE, COL·LECTA EXTRA
PER A LA PARRÒQUIA**

